

Norsk Ornitologisk Forening avd. Møre og Romsdal
v/ Leiar Tore Hals, Postboks 637, 6501 Kristiansund

25. juni 2009

NVE
Postboks 5091, Majorstuen
0301 OSLO
nve@nve.no

Rognskog vindkraftanlegg i Halså og Surnadal: Merknader til melding

Vi viser til dykkar brev av 07. mai i år med ønske om innspel til melding og utredningsprogram for dette anlegget. Vern av fuglelivet er ei sentral oppgåve for vår forening, og vi vil nemna to negative hovudfaktorar for fugl av vindmølleutbygging; kollisjonsfare mot rotorar og biotopinnngrep med fare for forstyrring. Mest kollisjonsutsatt er artar med dårleg manøvreringsevne slik som lom, andefugl og hønsfugl, og dessutan rovfugl i segleflukt og jaktande i rask flukt.

Basert på eigen kunnskap og informasjon frå lokalkjente vil vi hermed kort omtala natur og fugleliv i området. Generelt har desse kystfjella lang vektsesong samanlikna med høgfjella i indre strok av Nordmøre. Sjølv om planområdet stort sett ligg over skoggrensa, er det aller meste vegetasjonsdekt og grønt fjell, som gir levevilkår for fjellrype, lirype, vade- og småfuglartar. Meldingas omtale av "mye bart fjell med ubetydelig vegetasjon" er difor misvisande. Den relativt rike forekomsten av rovfugl vitnar dessutan om god produksjon av småvilt o.a. byttedyr. Inkludert nærområdet til planområdet finst hekkplassar for tårnfalk (to stader), dvergfalk og fjellvåk. Planområdet ligg omtrent midtvegs mellom reir for to par av kongeørn. Ørna har vidstrakte revir, og dette åpne fjellterrenget med ryer og vadefugl er eit typisk jaktterreng der ho er regelmessig å sjå. Også havørna hekkar fleire plassar i Halså og patruljerer av og til over Rognskogfjellet, t.d. på søk etter sauekadaver. Den sjeldnaste rovfuglen i området er vandrefalken, som er sett jaktande i utkanten av planområdet, og det synest naturleg at han også kan opptre innafor. Med einast éin kjent hekkplass i kommunen vil bestanden vera meir sårbar for kunstige tapsefaktorar, slik som vindmøller, enn artane nemnt over. Av hekkande fugl på Rognskogfjellet er storlom den regionalt sjeldnaste. Ein må rekna med at han trafikerer mellom vatna i området på fiske og vil dermed måtte kryssa evt vindmøller. Dette er ein sky fugl, og erfaring andre stader viser at han kan oppgi hekkplassar i nærleiken til vindmølleanlegg.

Både lom og rovfugl tilhører risikogrupper når det gjeld rotorkollisjonar. Blant artane nemnd over står kongeørn, fjellvåk, vandrefalk og storlom på den nasjonale raudlista, og krev difor ekstra omsyn. For havørna har vårt land eit særleg internasjonalt forvaltningsansvar. I tillegg til faren for hekkande fugl vil også trekkjande fugl koma i faresona. Bl.a. trost brukar å trekkje i store flokkar over snaufjellet, og det er dessutan rapportert om hausttrekk av gås over Rognskogfjellet.

Momenta over krev at det må gjerast ei grundig risikovurdering , særleg i høve til hekkande rovfugl og storlom, og likeeins fugl på trekk. Dette krev meir omfattande undersøkingar enn det meldinga legg opp til (befaring og bruk av eksisterande data). Utbyggjar må sjå til at også lokal kunnskap om fuglelivet kjem fram, slik at kunnskapsgrunnlaget er tilstrekkeleg.

Med helsing

Norsk Ornitologisk Forening avd. Møre og Romsdal

Tore Hals
Leiar